

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **B. D. P. R.**, narozená dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2023, č. j. OAM-971/ZA-ZA11-P09-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 4. 12. 2023, č. j. OAM-971/ZA-ZA11-P09-2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2023, č. j. OAM-971/ZA-ZA11-P09-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podané dne 17. 7. 2023 rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

2. Žalobkyně uvedla, že jí na Kubě hrozí pronásledování kvůli jejímu politickému přesvědčení a politickému přesvědčení jejího syna, který Kubu opustil a nyní žije v České republice. Její syn prezentuje své politické názory především prostřednictvím sociálních sítí a byl z toho důvodu opakovaně vyslýchán. Žalobkyně byla rovněž několikrát vyslýchána kubánskými donucovacími orgány, bojí se o sebe i o svého syna, v případě návratu by byla jako nepohodlný odpůrce ohrožena kubánským politickým režimem. Dále namítala, že je ovdovělá, po nástupu do důchodu jí poskytovaná částka nestačila na živobytí, proto si obstarala licenci na prodej karet do mobilních telefonů, tuto licenci jí po odchodu syna odebrali. Trpí zdravotními problémy a na Kubě je obtížné získat léky, zvláště na vysoký krevní tlak. Obává se, že by jí v případě návratu státní orgány neposkytly ochranu a že by neměla přístup ke zdravotní péči, a to z důvodu šíření politických názorů jejího syna. Nepříznivá ekonomická situace ji jako osamělou ženu bez partnera a se zdravotními problémy, se kterými není léčena, staví do obtížné situace. Žalovaný se tímto nezabýval, pouze konstatoval dobrou bezpečnostní situaci na Kubě a nedohledatelné informace o pronásledování navrátilců.
3. Podle žalobkyně žalovaný porušil § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nebyla vyzvána k seznámení se se spisem. Žalobkyně byla v rámci pohovoru dotazována, zda se vzdává práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před jeho vydáním, s čímž souhlasila ve snaze nepřidávat žalovanému práci, ale neznala obsah tohoto úkonu a jeho důsledky, žalovaný jí o těchto důsledcích dostatečně nepoučil. Kdyby věděla, že se takto nedozví, jaké úkony byly provedeny v řízení a jaké zprávy o zemi původu budou součástí správního spisu, tak by s tímto úkonem nesouhlasila. Žalobkyně nemluví česky, nezná českou legislativu a nemohla se kvalifikovaně rozhodnout o vzdání se tohoto práva. Je povinností žalovaného vyzvat účastníka řízení k uplatnění práva seznámit se s podklady rozhodnutí, přičemž porušení tohoto ustanovení je procesní vadou zakládající nezákonnost rozhodnutí. Možnost žadatele o mezinárodní ochranu vzdát se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí závisí na splnění dvou podmínek, a sice na existenci shromážděných podkladů v době vzdání se daného práva a na náležité informovanosti žadatele, přičemž žalovaný nesplnil ani jednu z těchto podmínek, k tomu odkázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Az 4/2023-58, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24, ve stejné věci. Žalovaný tak porušil § 36 odst. 3 správního řádu, čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech a čl. 12 odst. 1 písm. a) a d) procedurální směrnice. Již to je samo o sobě důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Dále namítala, že žalovaný použil jen dvě zprávy o zemi původu, ke kterým však neměla přístup, neboť v době pohovoru nebyly součástí spisu, a které nereflktují novou úpravu trestního zákoníku týkající se penalizace internetového disentu. Odkázala na zprávu Human Rights Watch za rok 2023, podle které vláda nadále potlačuje a trestá všechny formy nesouhlasu a veřejné kritiky, přičemž stovky kritiků a protestujících jsou svévolně zadržovány. Další zpráva se týká trestání nelegálních odjezdů ze země. Podle zprávy Amnesty International je podle nového trestního zákoníku trestán každý, kdo ohrožuje ústavní pořádek a normální fungování vlády, a je přísně omezena svoboda projevu na internetu. Poukázala na to, že její syn aktivně vystupoval a stále vystupuje proti kubánskému politickému režimu i na sociálních sítích, o čemž má žalobkyně k dispozici důkazy. Obtěžování, kterému žalobkyně na Kubě čelila, se stupňovalo včetně zrušení její jediné možnosti obživy.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

5. Žalobkyně rovněž uvedla, že žalovaný porušil § 3 správního řádu, protože se nezabýval novým trestním zákoníkem a jejím zdravotním stavem. Dále porušil § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, protože nezjistil všechny rozhodné okolnosti, a § 50 odst. 4 správního řádu, protože nepřihlédl ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo, zejména k jejímu zdravotnímu stavu a protivládní kritice jejího syna. Žalovaný porušil i § 12 a § 14a zákona o azylu, protože žalobkyně splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
6. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný považoval žalobní námitky za neopodstatněné. Žalobkyně nepředložila důvody pro udělení azylu a žalovaný je nezjistil. Její syn má protivládní názory, hádal se s lidmi o politice, policista žalobkyni opakovaně domlouval, aby syna přemluvila, aby nebyl naladěný proti vládě. Žalobkyně neměla jiné problémy než se synem. Žalobkyně si přeje žít v České republice se synovou rodinou a snacha jí poradila, ať si zažádá o mezinárodní ochranu, aby získala čas na vyřízení si jiného pobytového oprávnění. Její zdravotní problémy, gastritida a onemocnění štítné žlázy, jsou залеченé a její lékař na Kubě jí předepisoval léky. Je soběstačná a nepotřebuje asistenci jiných osob.
8. Ohledně žalobního tvrzení, že žalobkyni hrozí pronásledování z důvodu jejího politického přesvědčení a politického přesvědčení jejího syna, žalovaný uvedl, že žalobkyně během správního řízení popřela, že by měla vlastní politické názory a přesvědčení. Výzvy policisty ji obtěžovaly, ale vztahovaly se k aktivitě jejího syna, nikoli k ní samotné, a omezovaly se na verbální rovinu. Podklady ohledně penalizace internetového disentu, jejichž absenci žalobkyně namítá, nelze vztahovat k jejímu azylovému příběhu.
9. Během správního řízení žalobkyně svou žádost nezdůvodňovala žádnými ekonomickými problémy či dostupností léků. Pokud by se jednalo o reálné důvody, které by ji přiměly opustit vlast, jistě by je žalovanému sdělila. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, podle kterého má správní orgán povinnost zjistit skutečný stav věci jen v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu řízení uvedl, a rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, který stanoví, že neuvedl-li stěžovatel v řízení před správním orgánem všechny relevantní skutečnosti, musí nést riziko v podobě zamítavého rozhodnutí.
10. Námitka, že žalovaný nedohledal informace o situaci navrátilců, je neopodstatněná, protože součástí spisu je Informace MZV ČR, č. j. 103804-6/2022-LPTP, ze dne 16. 3. 2022 a žalovaný se návratu žalobkyně věnoval na str. 7 napadeného rozhodnutí.
11. Žalovaný postupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Žadatel o mezinárodní ochranu se může po celou dobu správního řízení dovolávat informací, které se týkají jeho řízení, o čemž je poučen podle § 10 zákona o azylu. Může také žádat vysvětlení, pokud by něčemu nerozuměl. Během celého řízení má možnost nahlédnout do spisu. Vzdáním se práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí není žadateli znemožněno seznámit se s informacemi o zemi původu a s dalšími podklady rozhodnutí. Poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu obsahuje i popis a vysvětlení všech procesních práv žadatele v průběhu správního řízení. Žalobkyně nebyla zkrácena na svých procesních právech, protože během celého správního řízení měla možnost nahlédnout do spisu. Podle rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 27. 2. 1980 ve věci Deweer proti Belgii, č. 6903/75, právo Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí není absolutní a lze se ho vzdát. Žalobkyně byla žalovaným řádně poučena o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před jeho vydáním a bylo jí sděleno, o jaké podklady se bude jednat. Žalobkyně výslovně uvedla, že se tohoto práva vzdává. Pohovor byl celou dobu tlumočen. Žalovaný také odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2023, č. j. 4 Az 15/2023-23, a na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2023, č. j. 57 Az 3/2023-40. Žalovaný rovněž upozornil na zásadu hospodárnosti řízení.

12. Žalovaný trval na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí. V souladu s usnesením NSS ze dne 28. 6. 2018, č. j. 4 Azs 237/2017-30, byl povinen zjistit skutečný stav věci v rozsahu důvodů, které žalobkyně uvedla v průběhu správního řízení. Žalovaný vycházel z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o důvodech pro přiznání mezinárodní ochrany. Shromáždil adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu.
13. Žalovaný navrhl, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 17. 7. 2023 v České republice žádost o mezinárodní ochranu, v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 20. 7. 2023 uvedla, že je státní příslušnicí Kuby, přicestovala do Prahy dne 1. 6. 2023. Uvedla svá zdravotní omezení, která jsou залечена, její lékař na Kubě jí předepisoval léky. Je soběstačná a nemá zdravotní omezení v běžném životě. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že její syn nemá rád kubánský režim a má opoziční smýšlení, přičemž žalobkyně kvůli tomu byla několikrát předvolána na policejní stanici a policie ji varovala, aby se její syn na Kubu nevracel. Žalobkyni to unavovalo, tak požádala o mezinárodní ochranu.
15. Při pohovoru dne 20. 7. 2023 žalobkyně uvedla, že její syn přicestoval do ČR v únoru 2020 na základě pracovní smlouvy. Na sociálních sítích její syn zveřejňoval kritické příspěvky proti kubánskému režimu, ve vězení nebyl, jen se hádal o politice s ostatními lidmi, vystudoval vysokou školu, ale odmítal pracovat pro stát. Policista na okrsku si žalobkyni několikrát předvolal s tím, ať synovi domluví, aby se nevyjadřoval proti vládě, že by to mohlo být až trestné. Za poslední tři roky policista s žalobkyní mluvil asi desetkrát. Žalobkyně se už ve svém věku nechce stěhovat na jiné místo na Kubě, kde zmíněný policista nepůsobí. Žádné vlastní problémy nikdy neměla, pouze musela řešit syna. Chce žít se synovou rodinou v ČR. Snacha žalobkyni poradila, aby podala žádost o azyl a získala čas, než se jí pokusí vyřídit nějaký typ legálního pobytu. Do své země se vrátit nechce, protože by už nikdy neuviděla syna, je vyššího věku a nechce být obtěžována kvůli synovým problémům.
16. Žalovaný shromáždil tyto podklady týkající se situace na Kubě: Informace OAMP – Kuba – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: září 2023 ze dne 4. 9. 2023 a Informace MZV ČR, č. j. 103804-6/2022-LPTP ze dne 16. 3. 2022 – Kuba – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
17. V napadeném rozhodnutí ze dne 4. 12. 2023 žalovaný neshledal důvody k udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě, konstatoval, že žalobkyně byla při pohovoru dne 20. 7. 2023 poučena o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, kterého se však vzdala a uvedla, že nepotřebuje ani nechce být s podklady seznámena,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

využila svého práva na přetlumočení obsahu protokolu o pohovoru za účelem jeho kontroly, kdy protokol následně bez námitek podepsala.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.
20. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.
21. Podle ust. § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.
22. Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
23. Žalobkyně namítá, že žalovaný porušil § 36 odst. 3 správního řádu a neseznámil ji s podklady rozhodnutí. Tato námitka je důvodná.
24. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24, zabýval otázkou, zda, případně za jakých podmínek může být žadatel o mezinárodní ochranu žalovaným vyzván k vyjádření, zda se vzdává svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V tomto rozsudku NSS shledal: „[k] účinnému vzdání se práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu na základě dotazu stěžovatele může v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu dojít až poté, co stěžovatel již veškeré podklady shromáždil, a pouze v případě, že žadatele náležitě poučí o důsledcích takového kroku, aby jej žadatel mohl informovaně a odpovědně učinit s vědomím všech jeho dopadů.“ NSS se v tomto rozsudku vyjádřil k postupu žalovaného, který byl identický, jako v posuzované věci, a sice tak, že takový postup nemá oporu v účinné právní úpravě, NSS konstatoval, že právní řád vůbec nepředpokládá situaci, kdy se správní orgán účastníka řízení aktivně dotazuje na to, zda se účastník vzdává práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
25. Z toho plyne, že k účinnému vzdání se práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí musí být splněny dvě podmínky, a sice shromáždění všech podkladů a náležité poučení žadatele o důsledcích tohoto kroku.
26. Možnost vyjádřit se ke všem prováděným důkazům je zakotvena v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. V tomto ohledu je významná rovněž procedurální směrnice, která obsahuje procesní záruky pro žadatele o mezinárodní ochranu např. v čl. 12 Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

odst. 1 písm. a), d) a čl. 10 odst. 3 písm. b), d). Vodítko k výkladu procedurální směrnice obsahuje její odůvodnění, podle kterého žadatel o mezinárodní ochranu má obdržet ve správním řízení právní informace a informace o řízení a má mít možnost předkládat důležité skutečnosti o svém případě. Poučovací povinnost žalovaného je rovněž zakotvena v § 4 odst. 2 správního řádu, přičemž podle rozsudku NSS ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214, „[p]oučovací povinnost správního orgánu dle § 4 odst. 2 správního řádu z roku 2004 nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit.“

27. Ohledně shromáždění všech podkladů rozhodnutí Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24, uvedl, že „[j]en stěžít může být účastník řízení správním orgánem dotazován, zda se hodlá vzdát práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním v dřívějších fázích správního řízení, kdy shromažďování podkladů ještě není ukončeno a kdy tedy si účastník řízení ani případným nahlédnutím do spisu nemá možnost ověřit, jaké podklady pro své rozhodnutí správní orgán shromáždil, a posoudit, zda si zasluhují jeho stanovisko.“

28. Žalovaný v rámci pohovoru položil žalobkyni následující otázku: „Dle ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění máte možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům tohoto rozhodnutí, kterými bude zejména samotná Vaše žádost, poskytnutí údajů k Vaší žádosti, tento protokol a informace, které popisují situaci v zemi Vašeho původu. Chcete, aby Vás správní orgán před vydáním rozhodnutí ještě jednou pozval, abyste měla možnost se osobně k těmto podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit, nebo se tohoto práva vzdáváte?“ Žalobkyně na tuto otázku odpověděla: „Vzdávám se tohoto práva. Seznámena s tím být nepotřebuji, ani nechci.“ Žalovaný tedy s žalobkyní provedl pohovor, v jehož závěru se jí dotázal, zda se vzdává práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí, přičemž teprve po tomto úkonu shromáždil do spisu zprávy o zemi původu. Žalovaný žalobkyni ani žádným způsobem nepoučil, nevysvětlil jí procesní důsledky vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ani jindy v průběhu řízení. Nebyla tak splněna ani jedna ze shora uvedených podmínek nastíněných judikaturou Nejvyššího správního soudu.

29. Přitom právo nahlédnout do spisu podle § 38 správního řádu a právo žádat o informace podle § 10 zákona o azylu nenahrazují právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jehož smyslem je faktická „možnost seznámit se s úplným správním spisem a vyjádřit se ke všem shromážděným podkladům rozhodnutí. Účastník řízení však nemůže, pokud mu to správní orgán sám nesdělí, zjistit, zda si správní orgán skutečně již obstaral veškeré podklady rozhodnutí a chystá se ve věci rozhodnout.“ (rovněž viz rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24).

30. Žalobkyně též v žalobě namítala, že neovládá češtinu a dorozumí se pouze španělsky. V tomto směru však k pochybení nedošlo, protože poskytnutí údajů i pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu proběhly za přítomnosti tlumočnice z jazyka španělského a žalobkyně proti tlumočení ve správním řízení žádné námitky nevznesla.

31. Z uvedeného plyne, že žalovaný žalobkyni řádně nepoučil o důsledcích vzdání se práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí a zároveň se jí ohledně vzdání se tohoto práva dotázal v okamžiku, kdy součástí správního spisu zatím nebyly zprávy o zemi původu. Vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, které žalobkyně učinila během správního řízení, je proto neúčinné. V důsledku toho došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

32. Soud rovněž konstatuje, že na rozhodnutí NSS ze dne 12. 1. 2024, č. j. 5 Azs 120/2023-24, již odkazují i jiné senáty téhož soudu, a to v usnesení ze dne 8. 2. 2024, č. j. 4 Azs 373/2023-23, v usnesení ze dne 15. 2. 2024, č. j. 9 Azs 281/2023-25. Pátý senát NSS nezměnil svou argumentaci ani v usnesení ze dne 14. 3. 2024, č. j. 5 Azs 141/2023-34. Soud tak v daném řízení postupoval v souladu s touto aktuální a jednoznačnou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
33. S ohledem na výše uvedené procesní pochybení se soud již nezabýval dalšími žalobními námitkami, ani neprováděl k důkazu materiály označené žalobkyní, neboť by to bylo předčasné.
34. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a v souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, a to se závazným právním názorem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, avšak žádné náklady řízení jí nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. června 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.